

Indeholder: Prædiken & Konfirmandtale

Prædiken: (skrevet delvist på notatform)

Indledningsbøn:

*Herre og Gud – vi beder om, at du ved din Helligånd – ved dit Åndelige og levende nærvær - vil åbne vores hjerter og vores sind, og gøre det under, at vi se dig, mærke og høre dig.
Amen.*

Man skal døbes for at blive konfirmeret. Konfirmationen = svar på dåben

SNOR:

Dåben – bindes vi sammen med Gud. Konfirmationen – tester vi forbindelsen

- Gud bekræfter sit JA – i dåben til jer – Gud siger Ja til jer.
- Konfirmander siger JA til Gud!

Da i konfirmander – da I konfirmandforældre – da I konfirmandbedsteforældre blev født – når vi som mennesker bliver født – så ser man sådan ud - **VIS HVIDT PAPIR** - – ingen fejl – ingen fejltrin – ren – uskyldig -

SÅ sker der noget..... Vi begynder at få pletter..... **VIS: 1 plet papir** - Og vi får flere pletter

VIS – mange plet papir - Intet menneske er fejlfrit –

Heller ikke konfirmander – (erfaring fra det sidste år ☺)

Heller ikke jeres præst – er fejlfri – (jeres erfaring fra det sidste år ☺)

- og slet ikke jeres forældre –

Som mennesker kommer vi ofte til at såre hinanden – holde nogen udenfor, glemme at hjælpe, hvor vi skulle have hjulpet, giver nogle skyld for noget de ikke har gjort, handler uretfærdigt, glemmer at tilgive, ... Der kan opstå had og uvenskaber ..... som måske ikke fortager sig igen – måske ikke hele livet.

Pletterne bliver mange. **VIS: MANGE PLETTER PAPIR** - Se engang på papiret! Både det med de mange og de med den ene plet! Hvad ser du! Pletten! /Pletterne - Hvor har du dit fokus! - Pletten/Pletterne

Sådan er det med os mennesker. Vi fokuserer ofte på vores egne pletter. Vi fokuserer ofte på andres pletter. – og glemmer at se på det hvide – på det gode – på det der lykkes!

Vi har nærmest en **FEJLFINDER KULTUR** – som kan være meget nedbrydende for både os selv og for andre og fællesskabet med andre!

Spørgsmålet er – hvor er dit fokus – på fejlene – eller på det gode – det der lykkes.....? Tænk lidt over det. **SKIFT TIL én plet**

Gå ned til snoren

- **Snor med**
- **Brug fantasi**
- **Gerne vise noget**
- **Hjælpere!!!**

Snoren – SKABELSEN (NORD) – KONFIRMATIONEN (SYD)

SYMBOL:

- det hele hænger lidt!!
- Livet hænder lidt

Nu sker der noget – eller rettere – engang skete der noget. For Gud så godt at livet på jorden var fyldt med mange fejl – og det værste – vi fokuserede så voldsomt på både vores egne og andres fejl – vi lavede en fejlfinderkultur – vi fokuserede på de røde pletter – på alle fejl og mangler – Fokus på fejlene – de røde pletter – gør – at vi til tider næsten kommer til at glemme livet – som gud jo har skabt os til!!! Det ville Gud gerne gøre noget ved!

Han kom selv til jorden – han sendte sin søn. POINTE: Når man ser Jesus – ser man Gud!

Jesus – (midt for alteret – løfter snoren)

Jesus løftede livet – gav livet kraft og energi – så det ikke længere slæbte sig hen af jorden) Jesus gjorde en forskel! STOP SYMBOL: - læg ned på jorden!!

NEDE VED KONFIRMANDERNE!

Pointen med Jesus:

- Gik kærlighedens vej
- Viste os kærlighedens vej – ved selv at gå den
- Forbillede for os!
- Vi skal være hans disciple – hans efterfølgere – vi skal gøre som ham, - ved at gå kærlighedens vej

Jesus formidlede Gud til os! – og det gjorde han ved at:

Jesus fortalte mange historier (lignelser) – gjorde mange undere – drog omsorg for mange mennesker! – Fortalte om Gud!

Vi hørte en af dem tidligere i gudstjenesten – Lignelsen om den fortabte søns far!

I får den lige igen – i lidt mere nutidig udgave!

Genfortæl "Den fortabte søns far" ..... Frit

1. Arv – ønske død – oversætte til i dag - KBH – fede hurtige liv – penge, fester og venner – ender som pose mand – og her tænker han tilbage på sin far.

Det er for mig at se indiskutabelt at den yngste søn tog nogle valg som var rådne – satte nogle store røde pletter på sit livspapir – som var dårlige – som var mod sin fars vilje – i hvert fald førte

de til noget skidt og råddenskab – og han endte som posemand – eller som Jesus sagde – han endte ude mellem svinene – som svinehyrde.

Og hvad det at ende ude blandt svin i en svinesti så er et billede på – ja – det kan I selv få lov til at tænke videre over.

Men den store pointe i dag – det er, at den yngste søn han erkendte – at - ”Det jeg har gang i – det er noget skidt.”

Men – og det her - det er vigtigt - han erkendte sine fejlvalg – tog ansvaret på sig – og gik hjem til sin far – og sagde UNDSKYLD - i håb om at få lov til at få en lille seng at sove i, lidt mad og bare være en almindelig tjener.

– MEN - han fik i overflod – for hans far havde ventet på ham.

– og det er netop denne pointe i fortællingen – Det er det der er JESU pointe – det er det Jesus gerne vil sige – det er det Gud gerne vil have os til at høre!

Og det er en fantastisk pointe.

Og skal det lykkes mig at formidle dette videre – så er I nød til at spille med – for det her er ikke en tanketing – nej – **vi skal have fat på vores indre følelser, vores indre øje og vores empati.**

For vi skal prøve at se faderen foran os – faderen til den yngste søn, som var rejst bort fra ham – den Far – han gik hver dag ud til sit udsigtspunkt på gården og spejdede efter sin søn – sådan havde han gjort i alle de år sønnen havde været borte.

Han gav aldrig op – og trofast og tålmodigt spejdede han hver dag efter sin søn – fordi han elskede ham – fordi han havde kærlighed til ham

Fokuser engang på faderens ansigt – se engang faderens ansigt for dit indre øje - og forestil dig hans varme smil, hans glædes rynker og spontane jubelråb, da han langt ude i horisonten får øje på sin søn.

Ser du ansigtet? – du må gerne lukke øjnene – så ser du måske bedre!

Hvis du ser faderens ansigt – så har du set Gud!

GUD venter altid på os – også selvom vi føler at vi har brændt alle broer. Selvom vi er fyldt med pletter – og andres fokus kun er rettet mod vores røde-fejl-pletter.

For GUDS KÆRLIGHED – den byder ham at holde FEST – når vi kommer til ham – hos Gud er der ALTID plads til en ny start – for her er der kærlighed og tilgivelse af en sådan karat – af en sådan ægthed – at den - hvis vi fatter bare lidt af det - gang på gang må overraske os!

Det var det Jesus kom til jorden for at fortælle os om!

Livet falder til jorden uden kærlighed og tilgivelse!

Gå på prædikestolen

Ved slutningen af gudstjenesten i dag – får vi tilsagt Guds velsignelse – det sker – når **alle i kirken rejser sig og præsten siger:**

”Herren velsigne dig og bevare dig

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig.

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred:”

Læg mærke til ordene:

ja – men OGSÅ præstens arme - Spredte arme

- ikke korset
- men Guds åbne faderarme
- For mig minder præstens arme ved velsignelsen - om Jesu fortælling om den fortabte søns far – som jo tog imod sin søn med sin åben kærlige faderfavn.
- For Gud er en kærlighedens kilde – og han sår altid med åbne faderarme – han tager altid imod sine børn, ligesom faderen i historien om den fortabte søn tog imod sin fortabte søn med sin åben kærlige faderfavn.
- Gud fokuserer ikke på dine røde pletter – Gud tilgiver dine røde pletter – og fokuserer på det hvide i dit livspapir! –

Det store ved velsignelsen – det fede ved velsignelsen – det er netop – at vi på denne frisættende måde sendes ud fra en hver gudstjeneste ud i hverdagen – med visheden i hjertet om Guds tilgivelse – Guds renselse - og Guds kærlighed til os.

- **Og så er det vores opgave – at bringe kærligheden og tilgivelsen og omsorgen videre til både vores venner og fjender.**

Kirkebøn

Lad os bede:

Kære Barmhjertige Gud og Far

Tak for din kærlighed til os. Tak at du er kærlighedens kilde.

Skab troen i os – giv os mod til at have tillid til din kærlighed. Tilgive os vores røde pletter – vores fejl og forkerte valg og handlinger – rens os – og sæt os fri til at leve det liv du har givet os.

Lad os nedtage vores parader og forsvarsværker, som hindrer din kærlighed I at bryde igennem. Lad os altid huske, at når vi ser den fortabte søns fars ansigt for vores indre øje, da ser vi dig – da ser vi kærlighedens kilde. Giv os Gud af din kærlighedsenergi til at kunne leve livet.

Amen!

Præstens tale til konfirmanderne

Kære Konfirmander

Nu sidder i midt i det – midt i målet i har gået efter – om lidt skal i konfirmeres. I har måttet udholde mange timer sammen med mig – det er en udfordring i sig selv!!!

Vi har været på mange tankeeksperimenter sammen – vi har været på identitets ekspedition – Vi har sammen været i et rum, hvor vi har skabt muligheden for at tænke over, opleve og erfare - **hvad livet er – hvem Gud er – hvad meningen er – og hvem Vi selv er.** Tak for turen sammen med jer – tak for vandringen – den har jeg for min del været glad for. Tak for det I har givet mig!

Jeg vil gerne give jer et billede med fra i dag – et billede på jeres nethinde! - Forestil jer, at vejret er rigtigt dragevejr –**Tobias og Dennis / Kasper og Kevin** - har lige lavet en stor flot drage – og den kommer hurtigt op at flyve – halen flagrer elegant efter den smukke og næsten stillestående dragekrop. Flot syn.

Tobias / Kevin tænker – hvad mon der sker hvis snoren skæres over – måske flyver dragen endnu højere op – og griber straks til en lommekniv og – vupti – så er snoren skåret over - og hvad sker der – jo dragen falder ned – den daler ned og rammer jorden med et brag – knust.

Pointen er - dragen var fri til at flyve så længe den var bundet. Men da snoren blev skåret over, gik det galt. Dragen faldt ned! Dragen havde sin identitet igennem snoren.

Tankeeksperimentet med dragen vil jeg gerne gøre til et billede på jeres konfirmation i dag. I dag siger I ja til jeres dåb – og dermed bekræfter I jeres bundethed til Gud. Dragen var bundet af snoren – og så længe den var det kunne den flyve frit rundt . – Det samme gælder Jer – så længe I er bundet – så længe i har jeres identitet i troen på Gud – så længe er i frie – ligesom dragen. **Hallo – hvad mener han** – tænker I måske – jo – det ham præsten tænker på – det er, at jeg vil vove den påstand, at I resten af jeres liv kommer til at gøre mange ting – store eller små – som I gerne ville have gjort anderledes. I kommer alle til at gøre nogle kede af det, gøre skade på andre, kommer til at sige noget, som I ville give meget for ikke at have sagt, venskaber bliver fjendskaber – måske pga. jer! – I kommer alle til at begå fejl, handle ondt – det vi i kirkesprog kalder ”synd” – for ”synd” er når relationer bliver brudt – det var det jeg talte om i prædikenen som de røde pletter.

Her gælder det, at – **selvom andre ikke kan tilgive jer og give jer en ny start** – så er der altid én der kan – og det er den Gud I i dag bekræfter jeres bundethed til.

For hos Gud er der altid tilgivelse at få og basis for en ny start – også selvom det ikke er første gang vi kommer – men måske 5 gang eller gang nr. 103. Hos Gud er der altid tilgivelse at få og basis for en ny start – **og netop det er frihed. Det var det Jesus ville fortælle os med lignelsen om den fortabte søn!**

Tillykke med at I i dag af Gud bekræftes og selv bekræfter jeres relation til Gud. For det er her der er basis for et godt og frit liv. **Tak for vandringen sammen med JER – Go´ vandring!**